

چرا کرامت امام حسن (ع) زبانزد عام و خاص است / نظر علمای اهل سنت درباره امامت امام مجتبی (ع) چیست

دبیرکل مجمع جهانی اهل بیت (ع) گفت قسمت عمده علمای اهل سنت و مفسرین مذاهب مختلف امام حسن مجتبی (ع) را بعد از خلفای راشدین قبول دارند، خلفای راشدین را که چهار می دانند و پنجمی را امام حسن مجتبی (ع) محسوب می کنند و حتی می گویند امامت از آن امام مجتبی (ع) بوده، منتها حکومت را از ایشان گرفتند.

دبیرکل مجمع جهانی اهل بیت (ع) گفت قسمت عمده علمای اهل سنت و مفسرین مذاهب مختلف امام حسن مجتبی (ع) را بعد از خلفای راشدین قبول دارند، خلفای راشدین را که چهار می دانند و پنجمی را امام حسن مجتبی (ع) محسوب می کنند و حتی می گویند امامت از آن امام مجتبی (ع) بوده، منتها حکومت را از ایشان گرفتند.

حجت الاسلام والمسلمین محمدحسن اختری، دبیرکل مجمع جهانی اهل بیت (ع) در گفتگو با خبرنگار مهر در مورد اینکه چرا امام حسن (ع) به عنوان کریم اهل بیت مطرح است؟ گفت: ائمه اطهار (ع) از لحاظ اخلاقیات، فضائل انسانی و ذاتی برترین و شایسته ترین افراد هستند. از نظر اصالت خانوادگی و ریشه های ارثی اینها از بهترین ریشه ها و از اصلی ترین خانواده های جامعه بشری به حساب می آیند. ریشه دارترین سلسله شناخته شده جامعه انسانی به حساب می آیند.

وی افزود: لذا وقتی به روایات و آیات قرآن نگاه می کنیم می بینیم خداوند متعال وقتی می خواهد خاندان پیامبر را تعریف کند می فرماید ذریه آل ابراهیم و آل عمران یعنی ایشان از آل ابراهیم و آل عمران که ریشه دارترین سلسله خانوادگی از نظر ریشه ای هستند اینها به این خانواده ها مرتبطند. شریفترین سلسله خانوادگی را دارند و لذا امیرالمومنین (ع) درباره پیغمبر اکرم (ص) می فرماید که پیامبر (ص) از ریشه دارترین شجره و درختان خانوادگی متولد شده و فرزندانها هم همینطور.

دبیرکل مجمع جهانی اهل بیت (ع) عنوان کرد: الان هم همه فرزندان ائمه اطهار (ع) در میان همه کشورها به عنوان اشراف شناخته می شوند. یعنی کسانی که در میان جامعه شریف بودند و جزو شرفا به حساب می آیند و از نظر علمی همواره اینها در قله بودند. همه عالمان به ایشان مراجعه می کردند و بدون اینکه در مکتب یا مدرسه یا نزد عالمی درس خوانده باشند آنها عالم به همه علوم زمان خودشان و به همه علوم که انسان می تواند به آن دست پیدا کند بودند و به اصطلاح امروزی داناترین و عالمترین و اعلم علمای زمان هستند و همه به آنها نیاز دارند و همه به آنها مراجعه می کنند.

اختری با اشاره به اینکه گاهی اوقات مردمی که برای گرفتن پاسخ سوالهایشان به امیرالمومنین (ع) مراجعه می کردند ایشان آنها را به امام مجتبی (ع) حواله می داد. ائمه اطهار از نظر علمی در زمان خودشان در قله هستند. از نظر فضائل اخلاقی، سجایای اجتماعی، پارسایی، ورع و زهد در میان جامعه و کرامت، سخاوت، بزرگ منشی و آن لطف، مهر و محبتی که نسبت به اطرافیان، محرومین، درماندگان و گرفتاران نشان می دهند کسی به پای ایشان نمی رسد.

اختری تصریح کرد: هرکس که به در خانه ایشان مراجعه می کرد به هر نحوی، امام حسن (ع) نسبت به آنها عنایت داشتند و کمک می کردند و مشکیشان را بر طرف می کردند. لذا وقتی که در میان جامعه در مدینه در زمان خودشان افرادی مثل عبدالله جعفر، صحابه و شخصیت های دیگر که از ثروت و مکنات برخوردار بودند اینها در هر زمانی که وقتی که افراد به آنها مراجعت می کردند می دیدند که باز هم در میان افراد سخاوتمند هم امام حسن (ع) از همه آنها بالاتر است.

دبیرکل مجمع جهانی اهل بیت (ع) ادامه داد: لذا کرامت فقط به معنای جود و بخشش نیست؛ انفاق و کمک کردن و دستگیری ها شاخه ای از کرامت است. اما کرامت بیشتر، آن جایگاه اخلاقی که در میان جامعه دارد و آن ابهت و عظمتی که مردم برای ایشان قائل هستند و همه اینها در امام مجتبی (ع) وجود دارد؛ می بینیم که در زمانشان تبلور پیدا می کند. وقتی کسانی وارد مدینه می شدند خبری می گرفتند می گفتند گرفتار یم به کجا مراجعه کنیم همه می گفتند که به در خانه حسن بن علی بروید؛ یعنی همه دوست و دشمن ایشان حتی مروان که دشمن امام حسن (ع) است نسبت به این جود و کرم و بزرگواری امام حسن (ع) اذعان دارد و تعریف های فوق العاده ای از امام حسن (ع) دارند.

اختری ادامه داد: لذا امام حسن (ع) با این ویژگی هایی که در زمان حیاتشان تبلور پیدا کرد و در میان مردم معروف شد. مردم وقتی نگاه می کنند می بینند کریم ترین، با شخصیت ترین و بزرگواریترین شخصیت در مدینه امام مجتبی (ع) است. این آقایی امام حسن (ع) زبانزد خاص و عام بود و در زمان خودشان ایشان را به عنوان کریم اهل بیت (ع) نامیدند و این تشخیص را برای او بهتر دیدند که این صفت در ایشان تبلورش بیشتر است. در روایات آمده شخص غریبه ای به امام حسن (ع) دشنام داد یاران امام خواستند او را تنبیه کنند، اما امام نگذاشت و در عوض گفت تو غریبه ای اگر غذا و جا می خواهی به خانه من بیا. آن مرد از کرده خود پشیمان شد و از یاران امام حسن (ع) درآمد. امام حسن (ع) هر چه که داشت و به او به ارث رسیده بود همه را انفاق کرد و لذا هیچ کس به جز خدای متعال در کرامت به ایشان نمی رسد و بدین سبب به ایشان کریم اهل بیت لقب دادند.

این مقام مسئول در مورد اینکه چرا با این وجودی که شما عرض کردید صحابه و تابعین پیامبر اکرم (ص) برخورد شایسته مقام ولایت این امام را نداشتند هم تصریح کرد: مسئله ولایت و مسئله حفظ جایگاه و حرمت و مسئله امامت اینها با همدیگر تفاوت دارند. آنچه را که دشمنانشان و به خصوص معاویه جنگید و به زور غصب کرد و بدست آورد؛ آن جایگاه خلافت و حاکمیت بود. می دانید که قدرت و شهوت قدرت طوری است که به خصوص زورگویان و قدرت طلبان را به هر جنایتی وادار می کند و همه آن شایستگی ها را زیر پا می گذارد. همه قدرتمندان و ستمگران دنیا را که نگاه می کنیم می بینیم که اینها همه چیز

را زیر پا می گذارند و ساده ترین ارزشها را نابود می کنند.

وی افزود: الان وقتی اوباما و رئیس جمهورهای اروپایی را که نگاه می کنیم می بینید که اینها حاضر نیستند از اصول اولیه در همه جا دفاع کنند و یک نوع عمل کنند. اینها اگر می گویند انسان حق دارد انسانی را که طرف آنها است حق دارد وگرنه همین حق به عنوان حق حیات و زندگی کردن و حق درس خواندن و ظاهر شدن در اجتماع را برای رنکین پوستان و یا به خاطر خون و یا به خاطر اعتقاد و دین کسی می آیند او را از همین حقوق اولیه محروم می سازند. این عملکرد مثل همان زورگویی است که امروز در دنیا شاهدیم. ما به آن می گوئیم یک بام و دو هوا. این شهوت قدرت است که همه چیز را زیر پا می گذارد.

دبیرکل مجمع جهانی اهل بیت(ع) عنوان کرد: معاویه هم همینطور بوده. وقتی خودش به باطن خودش رجوع می کند باخودش می گوید بهتر از حسن بن علی کسی برای حکومت دیده نمی شود. یا خلیفه اول ابوبکر وقتی با امیرالمومنین راه می رود وقتی امام حسن(ع) را می بیند گریه می کند، می گوید یادم نمی رود وقتی پیامبر اکرم(ص) حسنین را روی شانه خودشان سوار می کردند و چقدر ایندو را دوست داشت. همه صحابه در برابر عظمت و جایگاه امام حسن و امام حسین(ع) نه تنها تسلیم، بلکه خودشان را هیچی به حساب نمی آوردند. در روایات آمده وقتی امام حسن(ع) قرآن می خواند همه حاضرین می ایستادند و به تلاوت قرآن ایشان گوش می سپردند. یا اینکه وقتی امام حسن(ع) پیاده به حج می رفتند حتی مروان از مرکبش پیاده می شد و پشت سر امام حسن (ع) حرکت می کرد.

اختری افزود: مسئله ولایت را هم اهل سنت به علاقه و دوستی ترجمه می کنند نه آن ولایت و امامت و رهبری که ما می گوئیم. آنها به عنوان ولایت و دوستی فرض می کنند این هم آیه قرآن است "قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى"؛ (ای پیامبر!) بگو من هیچ پاداشی از شما بر رسالتم درخواست نمی کنم جز دوست داشتن اهل بیتم. همه تابعین و صحابه بر خود این دستور خدا را واجب می دانستند. لذا قاطبه اهل تسنن نسبت به ولایت ائمه هیچ جای شک و تردیدی ندارند می گویند ولایت علی(ع) در روز قیامت مورد بازخواست خداست و هر کسی باید ولایت علی(ع) را داشته باشد. به تعبیر کتابی که اهل فریقین و به خصوص اهل سنت به طور کامل قبولش دارند؛ جواز وارد شدن به بهشت آن حب و علاقه به امیرالمومنین(ع) و خاندان پیامبر(ص) است.

اختری تصریح کرد: به خاطر حب و بغض ها، قدرت طلبی ها، جاه طلبی ها، شهوات نفسانی، انانیت و نفسانیت ها خیلی نتوانستند امامت ائمه را بپذیرند و زیر بار آن بروند. در خصوص امامت امام مجتبی(ع) قسمت عمده علمای اهل سنت و مفسرین مذاهب مختلف همه امام حسن مجتبی(ع) را بعد از خلفای راشدین قبول دارند خلفای راشدین را که چهار می دانند پنجمی را امام حسن مجتبی(ع) می دانند. حتی می گویند امامت از آن امام مجتبی (ع) بوده است. منتها حکومت را از ایشان گرفتند.